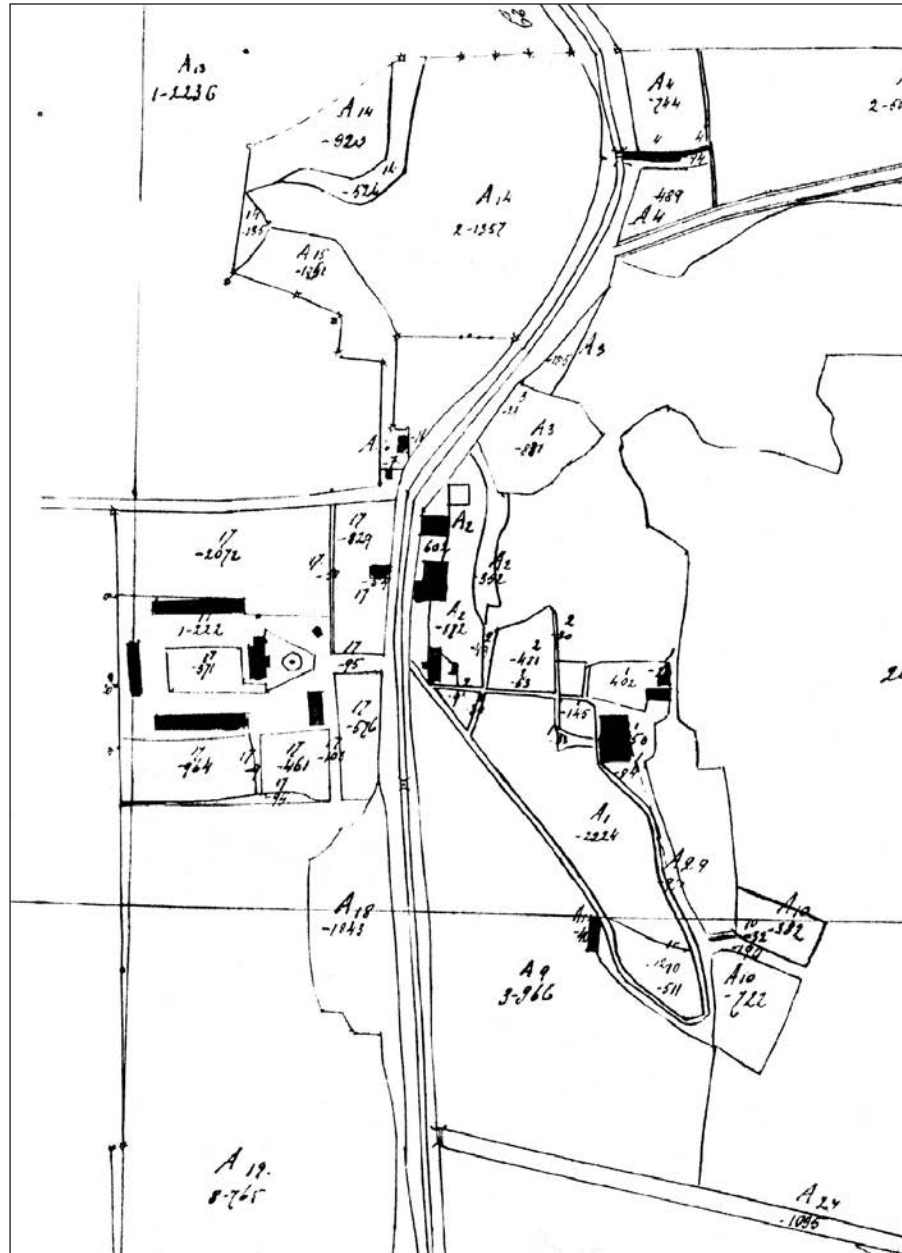

Ryc. 80. Plan założenia dworsko-folwarcznego w Krynicach, ze zb. WUOZ w Lublinie, Delegatura w Zamościu.

W 1839 roku na polecenie Dyrekcji Komunikacji Lądowych i Wodnych projekt i kosztorys odcinka Zamość-Tomaszów wykonał inż. Maciej Bajer³⁰⁵. Drogię tę zbudowano w latach 1839-1840.

Położenie Krynicy przy szlaku Lublin-Lwów sprawiło, że w poł. XX wieku istniała tutaj stacja pocztowa, której ekspedytorem w latach

1852-1859 był Adam Szczawiński, od 1859 roku burmistrz Krasnobrodu³⁰⁶. Przed 1863 rokiem pocztę w Krynicach prowadził Antoni Kamiński (zm. 1863), w latach 1869-1872 jej kierownikiem był Adolf Panasewicz³⁰⁷, a w 1873 roku Andrzej Lubincew³⁰⁸. Prawdopo-

³⁰⁶ H. Bałabuch, Burmistrzowie Krasnobrodu w latach 1809-1869, [w:] Miejskie społeczności lokalne w Lubelskiem 1795-1918, red. A. Koprukowniak, Lublin 2000, s. 85.

³⁰⁷ Pamiatnaja knizka... na 1870 god, s. 10; ... na 1872 god, s. 30.

³⁰⁸ Pamiatnaja knizka... na 1873 god, s. 30.

³⁰⁵ J. Żywicki, Urzędnicy: architekci, budowniczowie, inżynierowie cywilni ... Ludzie architektury i budownictwa w województwie lubelskim oraz guberni lubelskiej w Królestwie Polskim w latach 1815-1915, Lublin 2010, s. 415.

Ryc. 81. Dawna oficyna w Krynicach, wg R. Aftanazego 1995.

Ryc. 82. Dwór murowany w Krynicach, fot. z archiwum WUOZ w Lublinie, Delegatura w Zamościu.

dobnie w roku 1873 stację zlikwidowano, gdyż nie wymieniają ją rejestry z lat późniejszych. W tym czasie Krynice były nadal w rękach Głogowskich. Dopiero Albert Głogowski (1866-1920), żonaty z Anną z Zembruskich w 1899 roku sprzedał liczący ponad 400 mórg ziemi majątek Grzegorzowi Lipczyńskiemu (1859-1942), synowi Jana, żonatego z Anną z Malinowskich (1860-1959)³⁰⁹. Majątek był już wte-

dy mocno podupadły i Lipczyński natychmiast przystąpił do jego odbudowy. Wyremontował dwór, który w ostatnich latach gospodarowania Głogowskich był opuszczony, ponieważ właściciele mieszkali wówczas w rządówce przy folwarku (budynek ten rozebrano na początku lat 60-tych XX w.).

W 1899 roku Lipczyński kupił większą część Krynicy. Pozostała część, znacznie mniejsza, zwana była Krynickami. Pierwsza wzmianka o nich pochodzi z 1801 roku, kiedy dzieci Jana

³⁰⁹ R. Aftanazy, Dzieje rezydencji ..., s. 59.